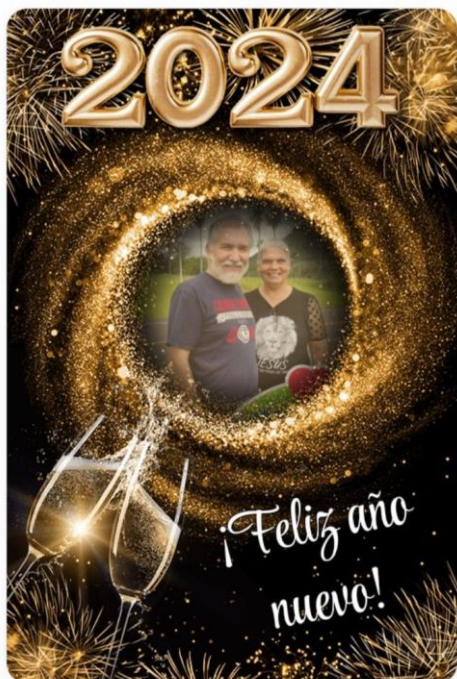

Sendebrev 01-24

Bilde fra første foreldremøtet for daghjemmet og skolen.

Vi startet med forberedende aktiviteter 5. februar. Den 21. februar kom barna etter sommerferien. Denne gang begynte vi med 70 barn fra 2 til 8 år. Det er faktisk 12 barn flere enn vi har hatt tidligere.

Bestyrerparet kan fortelle at flere barn kommer langt unna, 10 til 15 km fra barnehagen. Vi har 4 urfolksfamilier, 1 jente i barnehage, en annen jente i førskole og 2 gutter i 3. klasse. Foreldrene til 3 av barna jobber på søppelplassen. De som samler verdier der har fått beskjed om at de bare betaler det de har mulighet for. Også i år har vi 15 barn som er barn til barn som tidligere har gått på daghjemmet, det gleder oss veldig.

Nayla.

I år måtte vi også finne flere assistenter til barnehage- og førskolelærerne fordi de har flere barn enn tidligere år. Av den grunn gir Mirian fra seg sin lønn for å betale en assistent. Og for den andre assistenten skal vi prøve å ta 1 million fra foreldrebetalingen.

Den 07.03.24 avholdes det første foreldremøtet. Det viser at de driver profesjonelt som også vi kjenner det i Norge. Mirian har funnet tilbake til sin lederposisjon og den drivkraften er veldig viktig. Sist jeg snakket med bestyrerparet over telefon fikk jeg høre at helsen til Mirian har blitt betydelig bedre. Det er virkelig noe å takke vår Herre for. Jenta med Mirian til venstre heter

Noe av vedlikeholdet på bygningene har blitt utsatt så lenge en kunne. Nå måtte noe gjøres for det kunne være farlig å ha barna der. Dette har ført til en ekstra kostnad. På neste side ser en bilder av problemet og reparasjonene.

Ingvar Skretting besøkte Daghjemmet i januar 2023. Han er som kjent for mange en snekker. Når han kom hjem, fortalte han meg om disse problemene. Det er derfor helt riktig at en reparerer det som er helt nødvendig for sikkerheten.

Alle i arbeid før åpningen.

Alfredo i aktivitet.

Barn i aktivitet.

Mirian i virksomhet

Bærende konstruksjoner svikter

Bærestokkene råtner

Nå er det betong.

Jeg ønsker å takke alle som har hjulpet til slik at vi kan fortsette arbeidet i Pedro Juan Caballero. Som Mirian sa ønsker jeg også å si: **Nå kan jeg smile igjen.** Både Alfredo og Mirian jobber på Dagshjemmet, men de får nå ingen lønn for sitt arbeid der. Det er vanskelig for meg å vite at så er tilfelle.

Takk til alle menigheter, barnehjelpen og privatpersoner som trofast støtter. Dere skal vite at pengene kommer fram og ikke en krone blir brukt til administrasjon i Norge. Jeg har nå holdt på med dette prosjektet i 20 år og kjenner bare på Guds velsignelse. **En god påske til dere alle.**

Jørgen Cloumann